

Dr. Pápai Márton ügyvéd

9400 Sopron, Templom utca 8. Tel: (0036) 70 569 45 45

E-mail: marton.dr.papai@gmail.com

SÁRVÁRI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Érkezett: 2017 MÁJ 10.	
Példány:	Melléklet:db
Az ügyirat száma: 2 P-20.015/2015	

24

Sárvári Járásbíróság
9600 Sárvár, Várkerület utca 26.
útján
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
1015 Budapest, Donáti 35-45.
részére

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1176-P/2017	
Érkezett: 2017 MÁJ 29.	
Példány: 5	Kezelőiroda:
Melléklet: 20 db	41/51

Tisztelettel kérem a Sárvári Járásbíróságot, hogy kapcsolódó iratokat jelen indítványommal küldje meg az Alkotmánybíróság részére!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Pápai Márton ügyvéd ([redacted]), mint Vagdalt István, [redacted] sz. alatti lakos) a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője – az Alaptörvény 24. cikke és a 2011. évi CLI. tv. 26.§ és 27.§ -ai által biztosított jogosultsággal élve a törvényes határidőn belül a Kúria Pfv.II.21.039/2016/9 számú végzése és a Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.945/2015/6/I. számú végzése ellen, illetve a Ptk. 4:98.§. és a Ptk. 4:101.§. (1) bekezdését az apai jogállást keletkeztető, a Kúria által hivatkozott jogi tényekre vonatkozó sorrendje ellen

alkotmányjogi panaszt

terjeszték elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.II.21.039/2016/9 számú végzésének és a Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.945/2015/6/I. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, továbbá a Ptk. 4:98.§. és a Ptk. 4:101.§. (1) bekezdését az apai jogállást keletkeztető, a Kúria által hivatkozott jogi tényekre vonatkozó sorrendjének Alaptörvény ellenességét és mindezeket semmisítse meg. Állásponantom szerint az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sértik a fenti bírósági határozatok és a hivatkozott jogszabály:

L) cikk

(1) Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.

Q cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

XV. cikk

(1) **A törvény előtt mindenki egyenlő.** Minden ember jogképes.

(2) **Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.**

(5) **Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.**

XVI. cikk

(2) A **szülőknek joguk van** megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

(3) A **szülők kötelesek** kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.

XXIV. cikk

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Előadom, hogy a Kúria Pfv.II.21.039/2016/9. számú határozatát, mint jogi képviselő 2017. március 10-én vettem át, melyben a Kúria döntött a Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.945/2015/6/I. számú végzésének felülvizsgálatáról. Jogorvoslati lehetőségeit Vagdalt István ügyfelem kimerítette, így az Alaptörvény 24. cikke alapján biztosított joggal élve a 2011. évi CLI. tv. 26. §-a és 27. §-a alapján terjesztem a T. Alkotmánybíróság elé az alkotmányjogi panaszt.

Az Alaptörvényben biztosított jogok vonatkozásában, és indoklásul előadom:

A fentiek alapján megállapítható, hogy a panasszal érintett bírósági, Kúriai határozatok mind Vagdalt István, mind pedig a vele igazságügyi szakvéleménnyel, DNS elemzéssel igazoltan biológiai, szülő-gyermek kapcsolatban álló, azaz az Alaptörvény alapján családi jogviszonyban álló vér szerinti gyermeke kapcsolattartási, névviselési, öröklési stb. alapvető emberi jogainak gyakorlásától elzárta. Egy olyan sorrendiségre hivatkozással, amelyből eredő megkülönböztetést az Alaptörvény kifejezetten tilt. Utóbbi személyiségi jogok megsértésével egyúttal megsértették az Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdését is, hiszen a gyermek születése alapján alkalmazott apasági vélelemre hivatkozva zárták el attól az apát, hogy a gyermekével gyakorolhassa az alapvető (szülői) jogait – és kötelességeit. – Ezáltal sérültek a gyermek alapvető jogai is „pusztán” azon indok alapján, mert nem házassági kötelék keretében született a biológiai apjától.

Ez az indoklás önmagában is ellentétes az Alaptörvénnyel, ahogyan az ebből adódó helyzet is:

Minden érintett pontosan tudja, hogy bizonyítottan ki a gyermek édesapja, ennek ellenére a Kúria szintjéig bezárólag elzárják apát és vér szerinti gyermekét az Alaptörvényben rögzített jogaik gyakorlásától.

Ugyanakkor a konkrét ügyben egy jogerős bírósági ítélettel is szembehelyezkedett a Szombathelyi Törvényszék, majd a Kúria is, ami önmagában pikáns helyzet egy jogállamban. Az Alaptörvényből felhívható a „józan észnek és a közjónak megfelelő” jogalkalmazási követelmény is. A panaszolt döntések és az azok alapjául a bírósági döntésekben hivatkozott Ptk. –beli „sorrendiség” a sem a józan észnek, sem a közjónak nem felelhet meg, - hacsak nem a vérszerinti apa és gyermeke alapvető jogainak korlátozása felel meg a józan észnek és a közjónak.

Tehát a Kúria Pfv.II.21.039/2016/9. számú ítélete és a Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.945/2015/6/I. számú végzése sérti ügyfelem Vagdalt István és kislánya [REDACTED] magánélethez való jogát (VI. cikk) illetve a tisztességes eljáráshoz (XXVIII. cikk) való jogát.

Ügyfelem közvetlen érintettsége, továbbá az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényege, és a pertörténet lényege körében az alábbiakat adom elő:

Ügyfelem a Kúria előtti Pfv.II.21.039/2016 perben alperes és felperes is volt egyszerre, mivel a Kúria két ügyet egyesített:

1. Sárvári Járásbíróság előtt folyt **2.P.20.015/2015. számú apasági perben ügyfelem Vagdalt István alperes volt**, a kereset levelet kislánya nyújtotta be - gyámhivatali felhatalmazás alapján - az apaság megállapítása tárgyában kirendelt képviselője [REDACTED] által. Pfv. II.21.039/2016 ügyszál alatt folytatott a Kúria eljárást.
2. Soproni Járásbíróságon indult P.20.877/2011-es (később P.20.286/2013 számot kapta) számú apasági perben **Vagdalt István volt a felperes és [REDACTED] képviselte kk. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]** – **Vagdalt István ügyfelem leányát**. A Kúria a két ügy egyesítéséről a Pfv. II.21.039/2016/7. végzésben tájékoztatta ügyfeletemet. (Mint utóbb megtudtam, [REDACTED] **a Kúria az ügy egyesítéséről nem értesítette**, így az ügyben nem tudta képviselni kk. ügyfelét, akinek képviseletére ki volt rendelve.)

Pertörténet:

Vagdalt István ügyfelem kislánya kk. [REDACTED] több éves gyámhivatali procedúra után – *igazságügyi szakértő megállapította, hogy a gyermek fejlődése veszélyeztetett 2008-ban - megdöntötte a P.20.373/2010-es eljárás keretében [REDACTED] vonatkozásában fennálló apai vélelmet, így a P.20.373/2010/22. számú jogerős ítélet végérvényesen rendezte a kislány és [REDACTED] ogviszonyát.*

Az apaság vélelmét megdöntő eljárás keretében a bíróság elrendelte az ISZKI által történő DNS vizsgálatok elvégzését minden perben érintett személy vonatkozásában. A DNS vizsgálat eredményeként **az ISZKI eloszlattott minden kétséget vélelmet, megállapította [REDACTED] tekintetében 100 % bizonyossággal, hogy nem apja a kislánynomnak, míg Vagdalt István ügyfelelre az ISZKI megállapítja 99,998154 % valószínűséggel, vagyis „GYAKORLATILAG BIZONYÍTOTT” apaságát.** A DNS vizsgálat után az apai vélelem értelmezhetetlen, hiszen addig beszélhetünk vélelemről, amíg nincs bizonyosság.

Újra anyakönyvezés után Vagdalt István 2011. június 1-én apasági nyilatkozatot tett kk. [REDACTED] vonatkozásában, azonban ahhoz [REDACTED] nem járult hozzá, így a Zalaegerszegi Gyámhivatal kötelezte ügyfelelmet az apasági per megindítására, mely a P.20.877/2011-es (később P.20.286/2013 számot kapta) számon megindításra került.

Ezen ügy befejeződött és a Soproni Járásbíróság irattárába került. (Az talányos, hogy ez az ügy miként került a Kúria elé.)

Több éves gyámhivatali procedúra után 2015-ben Vagdalt István kislánya [REDACTED] ügyvéd úr által apasági pert indított Vagdalt István ellen, mely a Sárvári Járásbíróság előtt P.20.015/2015 szám alatt folyt. A kislány kereseti kérelmében az apaság megállapítását kérte Vagdalt István vonatkozásában, ügyfelem a kérelem teljesítését nem ellenezte.

A Sárvári Járásbíróság 2.P.20.015/2015/4. sz. végzésében [REDACTED] és [REDACTED] beavatkozási kérelmét elutasította, **a beavatkozás törvényi feltételei ugyanis nem álltak fent. A beavatkozók perbeli cselekményi szándéka nem felel meg a Pp.54.§ (1) bek. kögens követelményének.** A Szombathelyi Törvényszék a Pkf.20.460/2015/2. sz. végzésével a Sárvári Járásbíróság végzését törvénysértő módon megváltoztatta, ezáltal beengedte az ügybe [REDACTED] t, aki ezután a gyermek érdekével ellentétes cselekedeteket folytathatott.

A Sárvári Járásbíróság előtti eljárásban bizonyítást nyert az a tény, hogy a két beavatkozni szándékozó – [REDACTED] és [REDACTED] - olyan anyakönyvi kivonatot csatolt be okirati bizonyítékként, mely a P.20.373/2010/22. számú jogerős bírósági ítélettel ellentétes tartalmú volt. A perbeli anyakönyvi kivonatról a Kúria a következőt állapította meg a Kfv III.37.131/2014/12. számú ítélet indoklásában: „*Ez a téves bejegyzés, melynek tartalma ellentétben áll a jogerős bírósági ítéletben foglaltakkal...*”

A Sárvári Járásbíróság 2.P.20.015/2015/10. számú ítéletében a kereseti kérelemnek helyt adott, a DNS vizsgálat eredménye alapján a valóságnak megfelelően rendezte Vagdalt István ügyfelem és a kiskorú jogviszonyát, azáltal, hogy **kimondta:** Vagdalt István a felperes édesapja. **A P.20.015/2015/10. számú ítéletet mind a felperes, mind ügyfelem elfogadta.**

Az ítéletet egyedül az (álláspontom szerint álbeavatkozó) [REDACTED] fellebbezte meg. A Szombathelyi Törvényszék a fellebbezést (álláspontom szerint törvénysértő módon) befogadta, és a 12.P.20.945/2015/6/I. végzésében a Sárvári Járásbíróság 2.P.20.015/2015/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, majd **az eljárást megszüntette.** A Törvényszék végzését arra alapozta, hogy van a kislány vonatkozásában teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat, **tehát a Szombathelyi Törvényszék jogértelmezése szerint jegyzőkönyv (kellékhányos apai elismerő nyilatkozat) egy jogerős bírósági ítélettel szemben elsőbbséget élvez, - azt – és azáltal a magyar jogrendet - felülírja.**

A Szombathelyi Járásbíróság ítélete ellen, mind a kiskorú felperes ([REDACTED] ügyvéd úr által), mind ügyfelem felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához. Mindkét fél a Törvényszék végzésének hatályon kívül helyezését és a Sárvári Járásbíróság ítéletének hatályban tartását indítványozta. **A kiskorú felperes kérte**

továbbá [REDACTED] (az édesanya) beavatkozási jogát megengedő Szombathelyi Törvényszéki végzés hatályon kívül helyezését is.

Egyébiránt a Kúria Pfv.II.21.039/2016 ügyben hol [REDACTED] (7-es végzés), hol [REDACTED] nevezte a kislányt. – Ez bár „bagatell” incidensnek tekinthető, mégis illusztrálja, hogy egy magyar állampolgár alapvető személyiségi jogait, státuszát érintő ügyről van szó.

A Kúria a Pfv.II.21.039/2016/9. számú ítéletében 9 hónap után a felülvizsgálati kérelmeket elutasította, a beavatkozás jogszerűségének vizsgálatára pedig nem volt hajlandó.

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

A Kúria Pfv.II.21.039/2016/9 sz. ítélete és a Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.945/2015/6/I. számú végzése azon az okirati bizonyítékon alapszik, hogy a kislány vonatkozásában van „teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat”. **Teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat azonban a per iratai között nem lelhető fel, ilyen ugyanis nincs,** valóban volt egy anyakönyvi kivonat másolat a bizonyítékok között, melyet a beavatkozó anya csatolt, azonban erről **a Sárvári Járásbíróság eljárása során bizonyítást nyert, hogy a beavatkozó anya által becsatolt anyakönyvi kivonat másolat nyilvánvalóan valótlan adatot tartalmaz, ráadásul a nyilatkozatokat tevő felek ezzel tisztában voltak a nyilatkozataik megtételekor.** - Továbbá a nyilatkozat alakítása kellékhianyos, mert gyám/eseti gondnok aláírását - hozzájárulását nem is tartalmazza. (Utóbbi – a Kúria előtt is hivatkozott - körülményről ld. alább**.)

[REDACTED] ügyvéd úr [REDACTED] I. fokú ítélet elleni fellebbezésére reagálva jelezte is a Szombathelyi Törvényszék felé az anyakönyvi kivonat másolatról, **idézem Öt: „felveti az intellektuális közokirat hamisítás megalapozott gyanúját.”**

[REDACTED] ügyvédnő a P.20.877/2011-es (későbbi száma P.20.286/2013) ügyben már kérte a Soproni Járásbíróságtól, hogy a bíróság keresse meg a Soproni Anyakönyvi Hivatalt és kötelezze a téves bejegyzés javítására. Ügyvédnő ezen beadványa a Kúria előtt folyt P.21.039/2016-os ügy iratanyagának szintén részét képezte az egyesítés után.

Tisztességes eljáráshoz való jogot, továbbá minimálisan az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését sérti, hogy **valótlan tartalmú illetve nem létező (teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat) iratokra bírósági döntést alapozott mind a Kúria, - annak ismeretében, hogy az abban foglalt vélelem már az okiratba foglalása ELŐTT megdőlt** - mind a Szombathelyi Törvényszék, **ami pedig az Alaptörvény XXVIII. cikkébe ütközik.**

A Kúria e mellett a P.20.877/2011-es ügyben a gyermek képviselőre kirendelt [REDACTED] ügyvédet nem értesítette, ezáltal

megfosztotta a kk. gyermeket attól az alapvető jogától, hogy a Kúria előtt folyó eljárásban részt vehessen.

****Az iratanyagban 25.927-2/2011. szám alatt szereplő (apai elismerő nyilatkozati) jegyzőkönyvről hiányz/ott/ik a gyermek nevében eljáró gyám/eseti gondnok aláírása – azaz –hozzájáruló nyilatkozata, márpedig e nélkül az apai elismerő nyilatkozat nem teljes hatályú.**

A 25.924-2/2011-es jegyzőkönyv keltét megelőzően folyt ugyanis a P.20.373/2010-es apaság vélelmi per, amelyben kk. [REDACTED] volt a felperes a kislány vonatkozásában nyilatkozatot tevő [REDACTED] alperes illetve a nyilatkozathoz hozzájáruló anya alperes beavatkozó volt. Mivel [REDACTED] kérte a P.20.015/2015 ügy indulásakor a P.20.373/2015-ös iratanyag bekérését, így a **Kúria és a Szombathelyi Törvényszék hivatalból értesült a kiskorú-, a nyilatkozat tevő-, a nyilatkozathoz hozzájáruló anya között fennálló érdekellentétről.**

A Kúria és a Szombathelyi Törvényszék a döntésük meghozatalakor a P.20.373/2010/22 számú ítélet és a 25.925-2/2011. számú apai elismerő nyilatkozat összevetéséből iratellenes és Alaptörvény ellenes következtetést vont le. Az eljáró bíróságok számára az iratanyagból nyilvánvaló volt, hogy az apai elismerő jegyzőkönyv kitöltésekor sérült a Csjt. 37. §., a Csjt. 87., és a Ptk. 225. §.. **Az eljáró bíróságoknak (Kúria, Szombathelyi Törvényszék) azt a jogszabályi rendelkezést is hivatalból ismernie kellett, hogy az esetleg kirendelt gyám alá sem írhat ilyen apai elismerő nyilatkozatot!**

„A 11/1992. (III. 5.) AB határozatában a T. Alkotmánybíróság – a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában foglaltakkal összhangban – a jogbiztonság és a jogerő alkotmányos követelményével összefüggésben további releváns megállapításokat tett. Ezek szerint **„a jogbiztonság elvéből főszabályként az következik, hogy lezárt jogviszonyokat sem jogszállal, sem jogszabály hatályon kívül helyezésével – származzék ez akár a jogalkotótól, akár az Alkotmánybíróságtól – nem lehet alkotmányosan megváltoztatni.** Kivétel ez alól az elv alól csak akkor engedhető meg, ha azt a jogbiztonsággal konkuráló más alkotmányos elv elkerülhetetlenné teszi, és ezzel nem okoz céljához képest aránytalan sérelmet.” 9/1992. (I. 30.) AB határozatában

„[15] A tisztességes eljárásra vonatkozóan az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. A tisztességes eljárás követelménye magában foglalja a bírósággal és az eljárással szemben megkövetelt tulajdonságokat, és egyben biztosítja az Alkotmány 57. s-ában meghatározott valamennyi eljárási garancia teljesedését [6/1998. (III. II.) AB határozat, ABH 1998, 91,95.]. **Az eljárás tisztessége az eljárás törvényes kereteit, az eljárási jogok érvényesülését biztosítja.**”

Kúria Pfv.II.21.039/2016/9 sz. ítélete és a Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.945/2015/6/I. számú végzés [REDACTED] nevezi meg a kiskorú vélelmezett apjának, mellyel az eljáró bíróságok mind a kiskorú, mind ügyfelem Vagdalt István a

vér szerinti apa vonatkozásában megsértették többek között az Alaptörvényben VI. cikkében biztosított magánélethez, családi élethez, kapcsolattartáshoz való jogait. – Természetesen ezen túlmenően mind az apa mind a gyermek vonatkozásában számos egyéb (névviseléssel, tartással, örökléssel stb. stb.) joga sérül ennek kapcsán.

Bizonyítottan a hibát a magyar állam hatóságai követték el az anyakönyvi kivonattal, itt hivatkozom az **Európai Bíróság 8. cikk** kapcsán kifejtett állásfoglalására:

„Az Egyezmény 8.cikk alapján az állam nem csupán köteles tartózkodni a magánélet szabadságának korlátozásától, de esetenként pozitív intézkedéseket is kell tennie... Az EJEB-nek nem feladata a megfelelő intézkedés előírása, ugyanakkor vizsgálhatja, hogy a nemzeti hatóságok a 8. cikk szellemével összhangban jártak-e el.” (Kalacheva Oroszország elleni ügye)

„A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik. A jogállamiság lényeges eleme, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia, [...] hogy a jogerőssé vált határozat megtámadására milyen feltételek alapján van lehetőség, s hogy mikor következik be az-az állapot, amikor a jogerős határozat már semmi féle jogorvoslattal nem támadható.” [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 66.]”

A Kúria Pfv.II.21.039/2016/9 sz. végzése és a Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.945/2015/6/I. számú végzése során az eljáró bíróságok túllépve a bíróságokra Alaptörvényünkben meghatározott kereteket jogalkotásba kezdtek.

„A bíróság egyedi jogvitát eldöntő határozata mögött mindig az a vélelem húzódik meg, hogy az formailag egy egyedi döntésen – jogszabályon – alapul és tartalmilag annak meg is felel. Ha bebizonyosodik, hogy a döntés – a bírói határozat (ítélet vagy végzés) – nem felel meg a jogszabályoknak, ez azt jelenti, hogy a bírói hatalom túllépte a hatalommegosztásnak az Alkotmány által konstituált rendjét és – a magyar Alkotmány által lehetővé nem tett módon – közvetetten bár, mégis bizonyos értelemben az előzetes döntés: a jogszabály megalkotására jogosult hatalmi ág funkciójának gyakorlása területére tévedt.” [38/1993 (VI.11.) AB határozat]

Alaptörvény ellenes a Kúria azon jogértelmezése, hogy a kiskorúnak meg kell döntenie az apaság vélelmet azon személy vonatkozásában, akiről (és akitől a vélelmet alapító kellékhányos nyilatkozatnál korábbi, és azzal ellentétes tartalmú) jogerős bírósági ítélet mondta ki hogy, nem a gyermek apja. A jogerős ítélet mindenkire kötelező, így a bíróságokra is.

Nyilatkozom, hogy a hivatkozott eljárások révén ügyfelem a lehetséges jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

Nyilatkozom, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt befejeződött, perújítás az ügyben nincs folyamatban.

K é r e m

a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott, a Kúria Pfv.II.21.039/2016/9 számú végzését és a Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.945/2015/6/I. számú végzését, mint Alaptörvénybe ütköző határozatokat semmisítse meg.

K é r e m

a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy semmisítse meg a Ptk. 4:98.§. és Ptk. 4:101.§. (1) bekezdését - az apai jogállást keletkeztető, a Kúria által hivatkozott jogi tényekre vonatkozó sorrendjét.

– Megjegyzem, hogy a Kúria által hivatkozott Ptk. 4:98.§. sorrendről nem rendelkezik, viszont annak kommentárja igen, ugyanakkor a Kúria által hivatkozott **Ptk. 4:101.§. alapján sem látom jogszerűnek, Alaptörvénnyel összeegyeztethetőnek az indítványban panaszolt bírósági döntéseket.**

Ugyanakkor a konkrét esetben az apasági vélelmek fenti Ptk-beli sorrendje alapján indokolta a Kúria azt, hogy Magyarországon egy minden érintett által ismert, jogerős bírósági ítélet körében természettudományosan bizonyított, tényleges, biológiai apai családi jogviszonyt felül lehet írni egy teljes elismerő apai elismerő nyilatkozattal, és ezáltal alapvető állampolgári, emberi jogaitól mind az apát, mind a kk. gyermekét meg lehet fosztani. – Ezzel szemben az **Alaptörvény L) cikke egyáltalán nem állít fel sorrendet, és a családi kapcsolat alapjaként a házasságal egy sorban nevesíti a szülő-gyermek viszonyt. Ezzel összhangban az **Alaptörvény XV. cikke** a törvény előtti egyenlőség deklarálása mellett rögzíti a megkülönböztetés tilalmát, sőt kifejezetten kiemeli, hogy Magyarország születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja mindenkinek az alapvető jogokat.**

Alapvető jog az ügyfelem és leánya között bizonyított szülő-gyermek viszonyon alapuló családi jogviszonyból fakadó, a **VI. cikk** (1) bekezdésében nevesített magán- és családi élet, kapcsolattartás tiszteletben tartásához való jogosultság.

Álláspontom szerint a jogi vélelmek jogintézménye csak akkor és csak olyan esetben alkalmazható, ha és amennyiben a kiegészítő, hiánypótló jellegükre szükség van. Bizonyított természettudományos tényekkel szemben vélelmet alkalmazni aligha vezethet az Alaptörvénnyel, és általában a jogi alapelvekkel egyező eredményre.

Konkrétan az Alaptörvényben felhívott *józan ésszel* is ellentétes, ha ismert természettudományos tényről egy nyilvánvalóan azzal ellentétes és valótlan tartalmú vélelem elsőbbségére hivatkozva a magyar jogalkotás és jogalkalmazás kirekesszen az eljárásaiból. Ennél még visszásabb, ha a természettudományos tény ismeretében eljárva kreál bárki nemhogy megdönthető, hanem eleve nyilvánvalóan valótlan tartalmú vélelmet – utólag – miként ez történt a konkrét esetben. A vonatkozó

nyilatkozatok létrejötte nem a támadott bírói döntéseket minősíti, azonban elfogadhatatlan és Alaptörvény ellenes ezekre alapvető emberi jogokat sértő bírói döntéseket alapozni.

Amennyiben a vonatkozó Ptk. rendelkezéseket azért nem lehet megsemmisíteni, mert taxatív módon nem is tartalmazzák a Kúria által hivatkozott apai jogállást keletkeztető jogi tények sorrendjét (Ld. pl a Kúria határozata 4. oldal (24) pontban), abban az esetben felmerül, hogy az ominózus „sorrendre” történt hivatkozásával a Kúria a számára Alaptörvényben fentebb hivatkozottak szerint (is) tiltott jogalkotói szerepkörbe tévedt.

Ugyancsak aggályos a Kúria határozatának 5. oldalán (27) pontban történt eszmefuttatás arról, hogy azért tökéletes döntés apa és vérszerinti leánya családi stb. jogainak drasztikus korlátozása, mert „...a jogalkotó abból indult ki...hogy az apaságot az a férfi ismeri el, akitől a gyermek valóban származik...”

E körben visszautalok az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdésére: A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony. – Ld.: Alaptörvény kommentár: „A negyedik Alaptörvény-módosítással egyben alkotmányos rangra emelkednek azok a szabályok, amelyek a családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvényben már korábban megjelentek, így elsősorban az, hogy a családi kapcsolat alapja a házasság, valamint a szülő-gyermek viszony, amely utóbbi alapja egyaránt lehet a vérségi kapcsolat, mint ahogyan az örökbefogadás is.”

Nyilvánvalóan tökéletesen ellentétes a Kúria fenti eszmefuttatásával, döntésével, annak eredményével és következményeivel pl. az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdése.

Tisztelettel

k é r e m,

hogy az ügy személyállapotot érintő jellegére tekintettel soron kívül szíveskedjenek az ügyben eljárni.

Kelt: Sopronban, 2017. május 05. napján

Vagdalt István
Indítványozó képviselőjében:
Dr. Pápai Márton
ügyvéd

Csatolt mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Vagdalt István érintettségét alátámasztó dokumentumok: ISZKI által készített igazságügyi szakvélemény, benne a DNS elemzés.